

(Hernieuwd) Ontwerpbesluit
van Gedeputeerde Staten van Limburg

Omgevingsvergunning

veranderen en reviseren inrichting(en)

Martens EKO B.V. te Venray (revisievergunning
waarbij locaties Macroweg 4 en Spurkt 9 worden
samen gevoegd tot één inrichting)

Zaaknummer: 2016-601296

INHOUDSOPGAVE

1	Ontwerpbesluit	3
2	Procedure	5
2.1	De aanvraag	5
2.2	Procedure	5
2.3	Adviezen	5
2.4	Eerder genomen ontwerpbesluit	6
2.5	Omschrijving van de aanvraag	7
2.6	Huidige vergunnings situatie	7
2.7	Bevoegd gezag	8
2.8	Volledigheid van de aanvraag en opschorting procedure	8
3	Samenhang overige wetgeving	8
3.1	Wet bevordering integriteitsbeoordelingen openbaar bestuur	8
3.2	Activiteitenbesluit milieubeheer	10
3.3	Besluit milieueffectrapportage (Besluit mer)	11
3.4	European pollutant release and transfer register (e-prtr)	13
4	Overwegingen	14
4.1	Milieu	14
5	Zienswijzen (primaire ontwerpbesluit)	26

1 Ontwerpbesluit

Onderwerp

Gedeputeerde Staten van Limburg hebben op 5 augustus 2016 een aanvraag om een omgevingsvergunning voor het veranderen en daarna in werking hebben van de gehele inrichting (revisievergunningsaanvraag) ontvangen van Geling Advies B.V. (gemachtigde) namens Martens EKO BV. De aanvraag betreft een revisievergunning van de inrichting gelegen aan Macroweg 4 en Spurkt 9, 5804 CL Venray. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 2016-601296.

Op 17 maart 2017 zijn een aangepast luchtkwaliteitsonderzoek, alsmede een gewijzigd akoestisch onderzoek ingediend door aanvrager.

Ontwerpbesluit

Gedeputeerde Staten van Limburg besluiten, gelet op de overwegingen die zijn opgenomen in deze vergunning en gelet op artikel 2.1 juncto 2.14 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo):

aan Martens EKO B.V. de verzochte omgevingsvergunning (verder te noemen: vergunning) **niet** te verlenen.

Gedeputeerde Staten van Limburg,

Voorzitter,

Secretaris,

Afschriften

Dit besluit is verzonden aan het gemachtigde bedrijf. Een afschrift van dit besluit is verzonden aan:

- Aanvraagster van de vergunning, zijnde Martens EKO BV, de heer Martens, Nieuwendijk 126, 5712 EP Someren;
- Het College van Burgemeester en Wethouders van Venray, Postbus 500, 5800 AM Venray;
- Waterschap Limburg, afdeling Vergunningen en handhaving, Postbus 2207, 6040CC Roermond;
- Indieners zienswijze tegen ontwerpbesluit 13 april 2017.

2 Procedure

2.1 De aanvraag

Op 5 augustus 2016 hebben wij een aanvraag voor een omgevingsvergunning ontvangen van Geling Advies BV namens Martens EKO BV voor de inrichting van Martens EKO BV, gelegen aan Macroweg 4 en Spurkt 9, 5804 CL te Venray. In de vergunningsaanvraag, voorzien van diverse bijlagen, is aangegeven dat de aanvraag mede bestaat uit een akoestisch onderzoek alsmede een luchtkwaliteitsonderzoek die echter ten tijde van het indienen van de vergunningsaanvraag op 5 augustus 2016 niet waren bijgevoegd. Eerst op 10 november 2016 hebben wij beide onderzoeken als aanvullende gegevens ontvangen. Aangezien dus feitelijk pas op 10 november 2016 de aanvraag is geïntegreerd en voorzien van de twee onderzoeken die in de oorspronkelijke vergunningsaanvraag al zijn aangekondigd, is de vergunningsaanvraag welke voldoet aan de eisen die daartoe in de Ministeriële regeling omgevingsrecht (Mor) worden gesteld, pas op 10 november 2016 ingediend bij ons.

Het verzoek is ingediend door Geling Advies BV. De gemachtigde is vermeld op het aanvraagformulier en er is tevens een machtiging bij de aanvraag gevoegd.

De aanvraag betreft het veranderen en daarna in werking hebben van de gehele inrichting welke voorheen bestond uit de locaties Macroweg 4 (Martens EKO BV) en Spurkt 9 (Martens Groene Energie BV) te Venray. De inrichting omvat grofweg de volgende activiteiten:

- Productie van houtpellets;
- Twee Bio WKK's;
- Drogen en verkleinen van hout;
- Het ontschorsen en chippen van boomstammen.

Gelet op bovenstaande omschrijving wordt vergunning gevraagd voor de volgende in de Wabo omschreven activiteiten:

- het veranderen en reviseren van het in werking hebben van de betrokken inrichting (artikel 2.1, eerste lid, onder e, juncto artikel 2.6, van de Wabo).

2.2 Procedure

Dit besluit is voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure als beschreven in paragraaf 3.3 van de Wabo. Gelet op artikel 3.10, eerste lid, van de Wabo is deze procedure van toepassing omdat de aanvraag geheel / gedeeltelijk betrekking heeft op:

- Een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e juncto 2.6 (milieu) van de Wabo.

2.3 Adviezen

Advies

In de Wabo en het Bor worden bestuursorganen vanwege hun specifieke deskundigheid of betrokkenheid aangewezen als adviseur. Gelet op het bepaalde in artikel 2.26 van de Wabo, alsmede de artikelen 6.1 tot en met 6.4 van het Bor, hebben wij de aanvraag ter advies verzonden aan:

- het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Venray;

- het Waterschap Peel en Maasvallei.

Naar aanleiding van de aanvraag hebben wij de volgende adviezen ontvangen:

- Waterschap Peel en Maasvallei (kenmerk PaVH/CAEN/2016-004-179881).

Volgens de aanvraag om een revisievergunning wordt er huishoudelijk afvalwater en waswater via de olie-benzineafscheider op het gemeentelijke riool geloosd. Voor deze lozing hoeven geen extra voorschriften te worden opgenomen ter bescherming van de doelmatige werking van de RWZI en het ontvangende oppervlaktewater, aldus het Waterschap.

2.4 Eerder genomen ontwerpbesluit

Op 13 april 2017 hebben wij eerder reeds een positief ontwerpbesluit vastgesteld naar aanleiding van de vergunningsaanvraag van Martens EKO BV.

Dat ontwerpbesluit en de bijbehorende stukken hebben ter inzage gelegen van 19 april 2017 t/m 30 mei 2017:

- in het Gouvernement, Limburglaan 10, Maastricht, na telefonische afspraak via + 31 43 389 78 12;
- in het gemeentehuis van Venray, op de gebruikelijke plaats en tijden.

Het ontwerp-vergunningsbesluit is gedurende de inzagetermijn ook gepubliceerd op www.limburg.nl/vergunningen.

Iedereen kon over het ontwerpbesluit van 19 april 2017 t/m 30 mei 2017 schriftelijk of mondeling zienswijzen inbrengen.

Van deze mogelijkheid is gebruik gemaakt door onder andere mw. mr. F.H. Damen van Kneppelhout Korthals Advocaten te Rotterdam namens Martens EKO BV (vergunningaanvraagster) en Martens Groene Energie BV (reclamanten). De zienswijze is op 30 mei 2017 per fax binnen gekomen en op 30 mei 2017 per post verzonden en daarmee dus tijdig ingediend. Verderop in dit ontwerpbesluit zal, ondanks dat dit niet nodig is, aangezien er wederom de mogelijkheid tot het indienen van zienswijzen voor een ieder tegen dit besluit bestaat, daar waar nodig op deze zienswijzen, namens aanvraagster ingediend, worden ingegaan. Wij hebben naar aanleiding van het eerste ontwerpbesluit tevens zienswijzen ontvangen namens omliggende bedrijven en bewoners van de Spurt in de nabijheid van de inrichting van aanvraagster. Aangezien dit ontwerpbesluit een weigeringsbesluit betreft, waarin tegemoet wordt gekomen aan de zienswijzen van bedrijven en bewoners, zullen deze zienswijzen hier niet worden verder behandeld worden. Zoals gezegd staat voor ieder de mogelijkheid open om opnieuw zienswijzen in te dienen naar aanleiding van dit ontwerpbesluit.

Nieuw ontwerp of gelijk definitieve vergunningverlening?

Na vernietiging van een vergunningsbesluit geldt als algemene hoofdregel dat het bevoegd gezag mag terug vallen op de laatste stand van de besluitvormingsprocedure (m.a.w. gelijk een definitief besluit nemen), tenzij dat uit oogpunt van zorgvuldige voorbereiding, mede gelet op de aard en ernst van de gebreken die tot vernietiging hebben geleid, dat niet passend moet worden geoordeeld. In laatste geval moet dan eerst toch weer een ontwerpbesluit ter visie worden gelegd (o.a. ABRS 6/8/2008, 200708134/1). In casu is weliswaar geen sprake van een vernietiging, maar wel van een qua aard geheel andere beslissing op een vergunningsaanvraag dan dat het eerdere ontwerp deed vermoeden.

Inherent aan dit systeem is dat het definitieve besluit wat betreft inhoud en strekking in voor de aanvrager van een vergunning nadelige zin kan afwijken van het ontwerpbesluit. Dat betekent dat aan een voor aanvraagster positief luidend ontwerpbesluit op zichzelf niet het gerechtvaardigde vertrouwen kan worden ontleend dat de uiteindelijke beslissing op haar aanvraag gelijklopend is. Wel is voor een andersluidend besluit op de aanvraag een deugdelijke motivering vereist (ABRS 27 juli 2011, 201012694/1/H2).

Bij het verlenen van een milieuvergunning is het volgende relevant: er moet op een aanvraag worden beslist zoals die is ingediend en ter visie is gelegd. Na het ter inzage leggen van het ontwerp besluit is het in beginsel niet geoorloofd de aanvraag, behoudens uitzonderingen, te wijzigen. Een dergelijke uitzondering is aan de orde als is vastgesteld dat door de wijzingen en aanvullingen op de aanvraag derden niet zijn benadeeld.

Ondanks dat wij een deugdelijke motivering aan dit besluit ten grondslag kunnen leggen, zijn wij van mening, nu het besluit volledig andersluidend is dan het primaire ontwerpbesluit van 13 april 2017, alsmede het verloop tussen het eerdere ontwerpbesluit en dit besluit, dat het vanuit zorgvuldigheidsoogpunt redelijk en reëel is om aanvraagster de mogelijkheid te geven zijn zienswijzen over dit besluit kenbaar te maken omdat het besluit grote gevolgen heeft voor aanvraagster. Om die reden is er een nieuw ontwerpbesluit vastgesteld.

2.5 Omschrijving van de aanvraag

De aanvraag bestaat uit de volgende delen:

- Aanvraagformulier met OLO-nummer 1879737;
- Een 22-tal bijlagen.

2.6 Huidige vergunnings situatie

Vergunningen/meldingenhistorie Macroweg 4

- Op 3-6-2009 is een revisievergunning in de zin van de Wet milieubeheer (Wm) verleend voor de productie van houtpellets van A-hout en natuurhout (biomassa);
- Op 28-2-2014 is een milieumelding/AIM ingediend op grond van het Activiteitenbesluit milieubeheer voor het doorvoeren van de volgende maatregelen: inpandige houtbreker, inpandige stortput, nieuwe afzuiging, proefopstelling luchtsluis, plaatsing overkapping en plaatsing van wanden op de terreingrens. Dit alles i.h.k.v. stofemissiebeperkende* maatregelen.

Vergunningen/meldingenhistorie Spurkt 9

- Op 19-7-2011 is een revisievergunning op grond van de Wm verleend voor een Bio-Wkk en opslag van schoon hout;
- Op 26-10-2011 is een milieuneutrale veranderingsvergunning (Wabo) verleend inzake een capaciteitsaanpassing van de WKK en het inpandig plaatsen van opslagsilo's;
- Op 5-9-2014 is een milieumelding/AIM ingediend op grond van het Activiteitenbesluit milieubeheer t.b.v. een algehele actualisatie i.v.m. te nemen stofemissiebeperkende maatregelen, drogen, brandveiligheid en chippen van natuurhout. Deze melding is op 27 mei 2014 gedaan door vergunninghoudster.

De bovenstaande vergunningen zijn verleend en meldingen geaccepteerd door Burgemeester en Wethouders van Venray. Voor zover de vergunningen vanwege afvalbeheer voor een periode van 10 jaar zijn verleend en een aflopend karakter hebben, moet gelet op artikel 1.2, vijfde lid, van de Invoeringswet Wabo gesteld worden dat geldt dat een voor inwerkingtreding van de Wabo verleende, onherroepelijke vergunning voor categorieën van inrichtingen waar afvalstoffen nuttig worden toegepast of verwijderd, van rechtswege voor onbepaalde tijd geacht te zijn verleend.

Een aanvraag voor de locaties Spurkt 9 en Macroweg 4 te Venray om een Natuurbeschermingswetvergunning als bedoeld in artikel 19d/artikel 16 van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw) is ingediend op 30 juni 2016 bij Gedeputeerde Staten van Limburg. Per brief van 22 juli 2016 met zaaknummer 2016-600285 is de ontvangst hiervan bevestigd. Deze brief is als bijlage bij de vergunningsaanvraag toegevoegd. Van een noodzakelijk aan te haken Nbw-toestemming bij de nu voorliggende omgevingsvergunningsaanvraag is dan ook geen sprake.

Op 21 september 2017 hebben wij tot slot aan Martens Eko (vergunningaanvraagster) een omgevingsvergunning verleend voor het bouwen van een keerwand met een luifel (lengte 1,30 meter) en met een bouwhoogte van maximaal 9,30 meter op de perceelsgrens. Tegen deze wand worden houten pallets of balken gestort tot maximaal 2 meter hoog.

2.7 Bevoegd gezag

De activiteiten van de inrichting zijn genoemd in onder andere categorie 28.4 van bijlage 1, onderdeel C van het Besluit omgevingsrecht (Bor). Daarnaast betreft het een inrichting waartoe één of meerdere IPPC-installaties (categorie 5.2 en 5.3, onder b van Bijlage I bij de Richtlijn Industriële Emissies) behoren. Daarom zijn wij het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning.

In de nu voorliggende aanvraag worden beide locaties (Macroweg 4 en Spurkt 9, voorheen vergund door B en W van Venray) vanwege hun onderlinge functionele, technische en organisatorische bindingen samengevoegd tot 1 inrichting (Martens EKO BV, verder te noemen als: Martens) en vanwege de aanwezigheid van bestaande IPPC/RIE installaties zijn wij daardoor in dezen het bevoegd gezag.

2.8 Volledigheid van de aanvraag en opschorting procedure

Na ontvangst van de aanvraag hebben wij deze getoetst op volledigheid. Wij zijn van oordeel dat de aanvraag voldoende informatie bevat voor een goede beoordeling van de gevolgen van de activiteit op de fysieke leefomgeving. Wij merken op dat de aanvraag bij ons op 5 augustus 2016 is ontvangen, doch in de aanvraag werd aangegeven dat bepaalde onderdelen van de aanvraag nog moesten worden ingediend. Pas op 10 november 2016 hebben wij een akoestisch onderzoek en luchtkwaliteitsonderzoek ontvangen zodat alle aangekondigde onderdelen aan de aanvraag waren toegevoegd. Aangezien dus feitelijk pas op 10 november 2016 de aanvraag is gecomplementeerd en voorzien van de twee onderzoeken die in de oorspronkelijke vergunningsaanvraag al zijn aangekondigd, is de vergunningsaanvraag welke voldoet aan de eisen die daartoe in de Ministeriële regeling omgevingsrecht (Mor) worden gesteld, pas op 10 november 2016 ingediend bij ons. Aanvraagster heeft daarna op eigen initiatief een gewijzigd akoestisch onderzoek als eveneens een gewijzigd luchtkwaliteitsonderzoek toegevoegd aan de aanvraag en wel op 17 maart 2017.

3 Samenhang overige wetgeving

3.1 Wet bevordering integriteitsbeoordelingen openbaar bestuur

De Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekingsgrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen

weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 15 maart 2011 een beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Op basis van de beleidslijn worden bedrijven in de hieronder genoemde gevallen gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten.

Toepassing Wet Bibob

In het kader van vergunningverlening passen Gedeputeerde Staten de Wet Bibob toe op aanvragen om een omgevingsvergunning die betrekking hebben op een (afvalstoffen)inrichting als bedoeld in categorie 28, onder 28.4 t/m 28.6 van bijlage 1, onderdeel C van het Bor, voor zover de aanvraag geheel of gedeeltelijk strekt tot het uitvoeren van de volgende activiteiten:

- het bouwen van een bouwwerk als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo, indien de bouwkosten van het betreffende bouwwerk volgens de tarieventabel behorende bij de Legesverordening provincie Limburg 2010 € 250.000,= bedragen of meer;
- het oprichten van een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, onder 1°, van de Wabo;
- het veranderen van een inrichting of van de werking daarvan als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, onder 2° of 3° van de Wabo en overeenkomstig artikel 2.6, eerste lid, van die wet door Gedeputeerde Staten wordt bepaald dat een omgevingsvergunning wordt aangevraagd met betrekking tot die verandering en het in werking hebben van de betrokken inrichting na die verandering;
- het verrichten van een activiteit binnen een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder i, van de Wabo juncto artikel 2.2a, eerste lid onder b, tweede lid onder c t/m d en vierde lid van het Bor.

Gedeputeerde Staten kunnen toepassing van de Wet Bibob binnen bovengenoemd toepassingsgebied achterwege laten indien:

- een omgevingsvergunning wordt aangevraagd met betrekking tot een (afvalstoffen)inrichting als bedoeld in categorie 28, onder 28.4 tot en met 28.6 van bijlage 1, onderdeel C van het Bor, die wordt gedreven door een overheidsdienst;
- een (afvalstoffen)inrichting als bedoeld in categorie 28, onder 28.4 t/m 28.6 van bijlage 1, onderdeel C van het Bor, kan worden onderscheiden in meerdere deelinrichtingen, die (deels) door verschillende (rechts)personen worden gedreven (deeldrijvers) en de aanvraag om een omgevingsvergunning niet (mede) betrekking heeft op een deelinrichting, waarbij daadwerkelijk sprake is van werkzaamheden als bedoeld in categorie 28, onder 28.4 t/m 28.6 van bijlage 1, onderdeel C van het Bor;
- onmiskenbaar duidelijk is dat er geen Bibob-screening nodig is omdat dit geen nieuwe informatie op zal leveren ten opzichte van de informatie die al bij Gedeputeerde Staten bekend is. Dit kan bijvoorbeeld aan de orde zijn als met zekerheid bekend is hoe de bedrijfsstructuur en financiering van een bedrijf in elkaar steekt en wie de drijver van de inrichting zal zijn.

Het bovengenoemde toepassingsgebied sluit overigens uitdrukkelijk niet uit dat met betrekking tot een inrichting, niet zijnde een (afvalstoffen)inrichting als bedoeld in categorie 28, onder 28.4 t/m 28.6 van bijlage 1, onderdeel C van het Bor, en/of in een andere situatie als hiervoor aangehaald, wordt besloten tot toepassing van de Wet Bibob. Tot zodanige toepassing van de Wet Bibob kan onder meer aanleiding bestaan op basis van handhavinginformatie of indicaties die het bevoegd gezag krijgt bij de

(concept)aanvraag om een omgevingsvergunning. Daarnaast zal in principe in alle gevallen waarin de Officier van Justitie ingevolge artikel 26 van de Wet Bibob een zogenaamde tip geeft om in het kader van een aanvraag om een omgevingsvergunning een advies aan Bureau Bibob te vragen, toepassing worden gegeven aan de voornoemde wet.

Afweging

Wij hebben, in het kader van de Wet Bibob, de aangeleverde stukken met betrekking tot de bedrijfsvoering en de financiering getoetst. Naar aanleiding van deze toets zien wij geen aanleiding tot verdere stappen. Na het beoordelen van de ingediende gegevens is het interne provinciale Bibob-team tot de conclusie gekomen dat de integriteit van GS van Limburg niet in het geding komt door aan Martens EKO BV een omgevingsvergunning te verlenen.

3.2 Activiteitenbesluit milieubeheer

Het Activiteitenbesluit milieubeheer (verder Activiteitenbesluit) bevat algemene regels voor bedrijven. Veel bedrijven vallen in zijn geheel onder deze algemene regels. Een beperkt deel van de bedrijven blijft vergunningplichtig. Voor deze bedrijven geldt het Activiteitenbesluit slechts voor een deel van de activiteiten. Het Activiteitenbesluit en de bijbehorende regeling bevatten algemene regels. Wel is het mogelijk voor een aantal aspecten maatwerkvoorschriften aan de inrichting op te leggen.

Type C inrichtingen

Op grond van het Activiteitenbesluit en bijlage 1, onderdeel C van het Bor wordt de inrichting aangemerkt als een type C-inrichting. Voor de activiteiten binnen deze inrichting die onder het Activiteitenbesluit vallen, worden in de vergunning geen voorschriften opgenomen.

Van toepassing zijn de bepalingen en algemene voorschriften uit:

- hoofdstuk 1: afdeling 1.1;
- hoofdstuk 1: afdeling 1.2 (melding) voor zover deze afdeling betrekking heeft op activiteiten die verricht worden binnen de inrichting waarop hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit van toepassing is;
- hoofdstuk 2: afdeling 2.1 (zorgplicht) en afdeling 2.2 (lozingen);
- hoofdstuk 2 afdeling 2.3 (lucht en geur), voor zover er geen Europese BBT-conclusies voor bepaalde emissies naar de lucht gelden;
- hoofdstuk 2: afdeling 2.4 (bodem);
(van toepassing op alle activiteiten binnen een inrichting waartoe IPPC-installatie behoort)
- hoofdstuk 3: afdeling 3.1 (afvalwaterbeheer);
 - § 3.1.3. Lozen van hemelwater, niet afkomstig van een bodembeschermende voorziening;
 - § 3.1.4. Behandelen van huishoudelijk afvalwater op locatie;
- hoofdstuk 3: afdeling 3.2 (installaties);
 - § 3.2.1. Het in werking hebben van een stookinstallatie, niet zijnde een grote stookinstallatie (*twee BIO-WKK's*);
- hoofdstuk 3: afdeling 3.3 (activiteiten met voertuigen, vaartuigen of luchtvaartuigen);
 - § 3.3.1. Afleveren van vloeibare brandstof of gecombineerd aardgas aan motorvoertuigen voor het wegverkeer of afleveren van vloeibare brandstof aan spoorvoertuigen;
 - § 3.3.2. Het uitwendig wassen en stallen van motorvoertuigen, werktuigen of spoorvoertuigen;

- hoofdstuk 3: afdeling 3.4. (opslaan van stoffen of het vullen van gasflessen);
 - § 3.4.3. Opslaan en overslaan van goederen (*A-hout, snoeihout, chips en houtpellets*);
 - § 3.4.9. Opslaan van gasolie, smeerolie of afgewerkte olie in een bovengrondse opslagtank.

Onder inerte goederen worden in ieder geval begrepen:

- bouwstoffen als bedoeld in artikel 1 van het Bbk die binnen het kader van dat besluit toepasbaar zijn, uitgezonderd IBC-bouwstoffen als bedoeld in dat artikel;
- grond en baggerspecie als bedoeld in artikel 39 van het Bbk (schone grond, voldoet aan achtergrondwaarde);
- A-hout en ongeschredderd B-hout (voor Martens relevant);
- Snoeihout (voor Martens relevant);
- banden van voertuigen;
- autowrakken waaruit alle vloeistoffen zijn afgetapt bij een autodemontagebedrijf;
- straatmeubilair;
- tuinmeubilair;
- aluminium, ijzer, roestvrij staal;
- kunststof anders dan lege, ongereinigde verpakkingen van voedingsmiddelen, smeerolie, verf, lak of drukinkt, bestrijdingsmiddelen of gevaarlijke stoffen;
- kunststofgeïsoleerde kabels anders dan oliedrukkabels, gepantserde papier-loodkabels en papiergeïsoleerde grondkabels;
- papier en karton;
- textiel en tapijt;
- vlakglas.

Melding

Voor de activiteiten die onder het Activiteitenbesluit vallen, moet vooraf of gelijktijdig met de aanvraag voor een omgevingsvergunning een melding worden ingediend. Bij de onderhavige aanvraag is voor deze activiteiten een melding op grond van het Activiteitenbesluit ingediend, aangezien de vergunningsaanvraag tevens is aan te merken als een melding op grond van artikel 1.10 van het Activiteitenbesluit.

3.3 Besluit milieueffectrapportage (Besluit mer)

In Nederland is de mer geregeld in de Wet milieubeheer (Wm) en in de uitvoeringswetgeving in de vorm van een algemene maatregel van bestuur (het Besluit mer). Ook andere wetgeving heeft invloed op de mer, zoals de Crisis- en Herstelwet (Chw). Er is een beperkte en een uitgebreide m.e.r.-procedure. Welke procedure van toepassing is, hangt af van het project.

Het Besluit mer maakt onderscheid naar activiteiten, plannen en besluiten, ten aanzien waarvan het maken van een milieueffectrapport verplicht is (onderdeel C van de bijlage behorende bij het Besluit mer) en activiteiten, plannen en besluiten, ten aanzien waarvan moet worden beoordeeld of een milieueffectrapport moet worden gemaakt (onderdeel D van de bijlage behorende bij het Besluit mer).

Mer-plicht (onderdeel C) en mer-beoordelingsplicht (onderdeel D)

De voorgenomen activiteiten (be- en verwerken afgedankt hout/afvalhout in Bio-Wkk's en o.a. hout-shredder) zijn genoemd in kolom 1 onder de categorieën 18.1 en 18.7 van onderdeel D van het Besluit mer.

D 18.7	De wijziging of uitbreiding van een installatie bestemd voor de verbranding of de chemische behandeling van niet-gevaarlijke afvalstoffen.	In gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een installatie met een capaciteit van 50 ton per dag of meer.	Het plan, bedoeld in artikel 10.3 van de wet, de structuurvisie, bedoeld in de artikelen 2.1, 2.2 en 2.3 en van de Wet ruimtelijke ordening, en de plannen, bedoeld in de artikelen 3.1, eerste lid, 3.6, eerste lid, onderdelen a en b, van die wet.	De besluiten waarop afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht en een of meer artikelen van afdeling 13.2 van de wet van toepassing zijn.
-----------	--	---	---	---

D 18.1	De oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie voor de verwijdering van afval, anders dan bedoeld onder D 18.3, D 18.6 of D 18.7.	In gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een installatie met een capaciteit van 50 ton per dag of meer.	Het plan, bedoeld in artikel 10.3 van de wet, de structuurvisie, bedoeld in de artikelen 2.1, 2.2 en 2.3 van de Wet ruimtelijke ordening, en de plannen, bedoeld in de artikelen 3.1, eerste lid, 3.6, eerste lid, onderdelen a en b, van die wet.	De besluiten waarop afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht en een of meer artikelen van afdeling 13.2 van de wet van toepassing zijn.
-----------	--	---	--	---

Voor deze categorieën zijn in kolom 2 drempelwaarden opgenomen van 50 ton per dag of meer. Binnen de inrichting zijn de installaties welke afvalstoffen (A-hout) be- en verwerken de houtshredder en Bio WKK's. Deze bedrijfsonderdelen zijn reeds vergund en hun be- en verwerkingscapaciteiten veranderen niet. De maatgevende onderdelen blijven bepalend en zijn niet aan verandering onderhevig, daar het dezelfde installaties zijn. Er is wel aangevraagd om 6.132 ton A-hout meer dan reeds was vergund te gaan be- en verwerken. Op 250 werkdagen per jaar betreft dit 24,52 ton per dag en bij 365 dagen (volcontinu in bedrijf zijn, is dit nog aanzienlijk minder). Deze waarde ligt overigens onder de drempelwaarde van 50 ton per dag welke de uitbreiding ten opzichte van wat ooit is vergund niet m.e.r.-beoordelingsplichtig maakt. Ondanks de onderscheiding van de drempelwaarde kan de uitbreiding aanzienlijke milieugevolgen hebben. De voorgenomen activiteit zou daarmee toch nog m.e.r.- (beoordelings)plichtig kunnen zijn. Een vormvrije mer-beoordeling zou daartoe gemaakt moeten worden. Zoals de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State onder andere heeft overwogen in haar uitspraken van 29 oktober 2003, 200206313/1 en uitspraak van 10 november 2010, 200910067 is bij beantwoording van de vraag of voor hetgeen is aangevraagd een wettelijke plicht bestaat tot het maken van een milieueffectbeoordeling de capaciteit die met de installatie maximaal kan worden gerealiseerd bepalend, uitgaande van de technische mogelijkheden en beperkingen van de installatie, zoals die uit de aanvraag volgen. De uitbreiding met 24,52 ton/dag ten opzichte van de vergunde be-/verwerkingscapaciteit is derhalve niet relevant voor het antwoord op de vraag of de aangevraagde activiteiten eventueel m.e.r.-(beoordelings)plichtig zijn, daar de maatgevende onderdelen die de capaciteiten van de afvalbe- en verwerking (capaciteit shredder en Bio-WKK's) bepalen niet veranderen en dus ook geen drempelwaarde overschrijden.

Conclusie

De voorgenoemde activiteit staat genoemd in kolom 1 onder de categorieën 18.1 en 18.7 van onderdeel D van het Besluit mer. Voor deze categorie is in kolom 2 een drempelwaarde opgenomen van 50 ton/dag. De maatgevende en reeds in verleden vergunde onderdelen van de aangevraagde installaties veranderen niet en daarmee wijzigen de technische capaciteiten evenmin. Hiermee rekeninghoudende is de voorgenoemde activiteit niet mer-beoordelingsplichtig.

3.4 European pollutant release and transfer register (e-prtr)

In het kader van het VN-verdrag van Aarhus is in februari 2006 de Europese Pollutant Release and Transfer Register (E-PRTR) verordening vastgesteld. De (rechtstreeks werkende) E-PRTR verordening verplicht bedrijven hun emissies naar water, lucht en bodem en de verwijderingsroutes voor afval te rapporteren aan de overheid. De rapportageverplichtingen zijn vooral van belang voor de emissies naar lucht en water en de hoeveelheden en verwijderingsroutes van door inrichtingen geproduceerde hoeveelheden afvalstoffen.

De activiteiten van Martens EKO BV vallen niet onder de richtlijn en de uitvoeringsregeling.

De volgende categorieën zouden voor Martens immers in aanmerking kunnen komen:

5.b Installaties voor de verbranding van niet-gevaarlijk afval in de zin van Richtlijn 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval met een capaciteit van 3 ton per uur

5.c Installaties voor de verwijdering van niet gevaarlijk afval met een capaciteit van 50 ton per dag

Afvalhout wordt niet verbrand om dit te verwijderen en afvalhout wordt eveneens niet op een andere wijze verwijderd opdat Martens EKO BV niet verslag plichtig is.

Martens EKO BV heeft de afgelopen jaren terecht geen overheidsverslagen ingediend.

4 Overwegingen

4.1 Milieu

4.1.1 Algemeen

De aanvraag heeft betrekking op het veranderen en daarna geheel in werking hebben van een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, lid 1 aanhef en onder e (let op artikel 2.6 voor een revisievergunning) van de Wabo. De aanvraag betreft de volgende activiteiten:

- Aanvoer grond- en hulpstoffen en afvoer eindproduct;
- Be-/verwerking van grondstoffen (houtproducten) d.m.v. machines/installaties (shredderen, ontschorsen, hamermolen, zeven, drogen, persen, ontstoffen, afzakken, transporteren, verbranden en chippen);
- Productie van duurzame energie in de vorm van warmte en elektriciteit;
- Op- en overslag van grondstoffen in verschillende opslaghallen, sleufsilos en silos;
- Opslag van gereed eindproduct in verschillende vormen: in silos, bigbags en zakken;
- Opslag van brandstoffen, diverse oliën, gevaarlijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen;
- Stalling, reparatie en onderhoud van eigen machines en vrachtwagens en overig rijdend materieel;
- Parkeren van auto's van het eigen personeel en toeleverende diensten.

De eerder separaat door B en W van Venray vergunde inrichtingen aan de Macroweg 4 en de Spurt 9 worden vanwege hun onderlinge technische, functionele en organisatorische bindingen samengevoegd tot één inrichting met noodzakelijkerwijs één omgevingsvergunning. Als twee inrichtingen worden samengevoegd tot één inrichting, is een revisievergunning (art. 2.6 Wabo) de eerst aangewezen mogelijkheid. Op het moment dat deze revisievergunning voor de samengevoegde onderdelen onherroepelijk wordt, vervallen de onderliggende vergunningen en resteert er één revisievergunning.

Toetsingskader

Gelet op artikel 2.14, lid 1 onder a hebben wij de volgende aspecten betrokken bij de beslissing op de aanvraag:

- de bestaande toestand van het milieu, voor zover de inrichting daarvoor gevolgen kan veroorzaken;
- de gevolgen voor het milieu, mede in hun onderlinge samenhang bezien, die de inrichting kan veroorzaken, mede gezien de technische kenmerken en de geografische ligging daarvan;
- de met betrekking tot de inrichting en het gebied waar de inrichting zal zijn of is gelegen, redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen die van belang zijn met het oog op de bescherming van het milieu;
- de mogelijkheden tot bescherming van het milieu, door de nadelige gevolgen voor het milieu, die de inrichting kan veroorzaken, te voorkomen, of zoveel mogelijk te beperken, voor zover zij niet kunnen worden voorkomen;
- het systeem van met elkaar samenhangende technische, administratieve en organisatorische maatregelen om de gevolgen die de inrichting of het mijnbouwwerk voor het milieu veroorzaakt, te monitoren, te beheersen en, voor zover het nadelige gevolgen betreft, te verminderen, dat degene die de inrichting drijft, met betrekking tot de inrichting toepast, alsmede het milieubeleid dat hij met betrekking tot de inrichting voert.

Wij beperken ons tot die onderdelen van het toetsingskader die ook daadwerkelijk op onze beslissing van invloed (kunnen) zijn.

4.1.2 Geluid en trillingen

4.1.2.1 Representatieve bedrijfssituatie

De bedrijfsactiviteiten van de inrichting hebben tot gevolg dat geluid wordt geproduceerd. Deze geluidsemissie wordt vooral bepaald door het houtpellet productieproces waarbij o.a. gebruik wordt gemaakt van een hamermolen en een cycloon (hoogste bronvermogens) onder een afdak in de open lucht. Tevens wordt geluid veroorzaakt door laad- en losactiviteiten binnen de inrichting als ook door het rijden van vrachtwagens, loaders en heftrucks. Te meer nu de energieopwekking middels twee BIO WKK's een volcontinu proces betreft, zijn de emissiepunten (uitlaten) van deze installaties in de avond- en nachtperiode verantwoordelijk voor de geluiduitstraling naar de omgeving.

De aangevraagde bedrijfstijden zijn als volgt:

- maandag tot en met vrijdag van 7.00 uur tot 7.00 uur;
- zaterdag van 7.00 uur tot 7.00 uur;
- zondag van 7.00 uur tot 7.00 uur.

Gedurende de avond- en nachtperiode zijn de bedrijfsactiviteiten die worden verricht beperkter van omvang doordat aan- en afvoer van goederen en afvalstoffen beperkt is als eveneens de bewegingen van de loader en heftruck. Stationaire bronnen, zoals de uitlaten van de Wkk's, afzuigpunten van ruimten en het vullen van silo's zijn gedurende het hele etmaal in werking. De reguliere werkzaamheden met de ontschorser en bomenshreder vinden alleen in de dagperiode plaats.

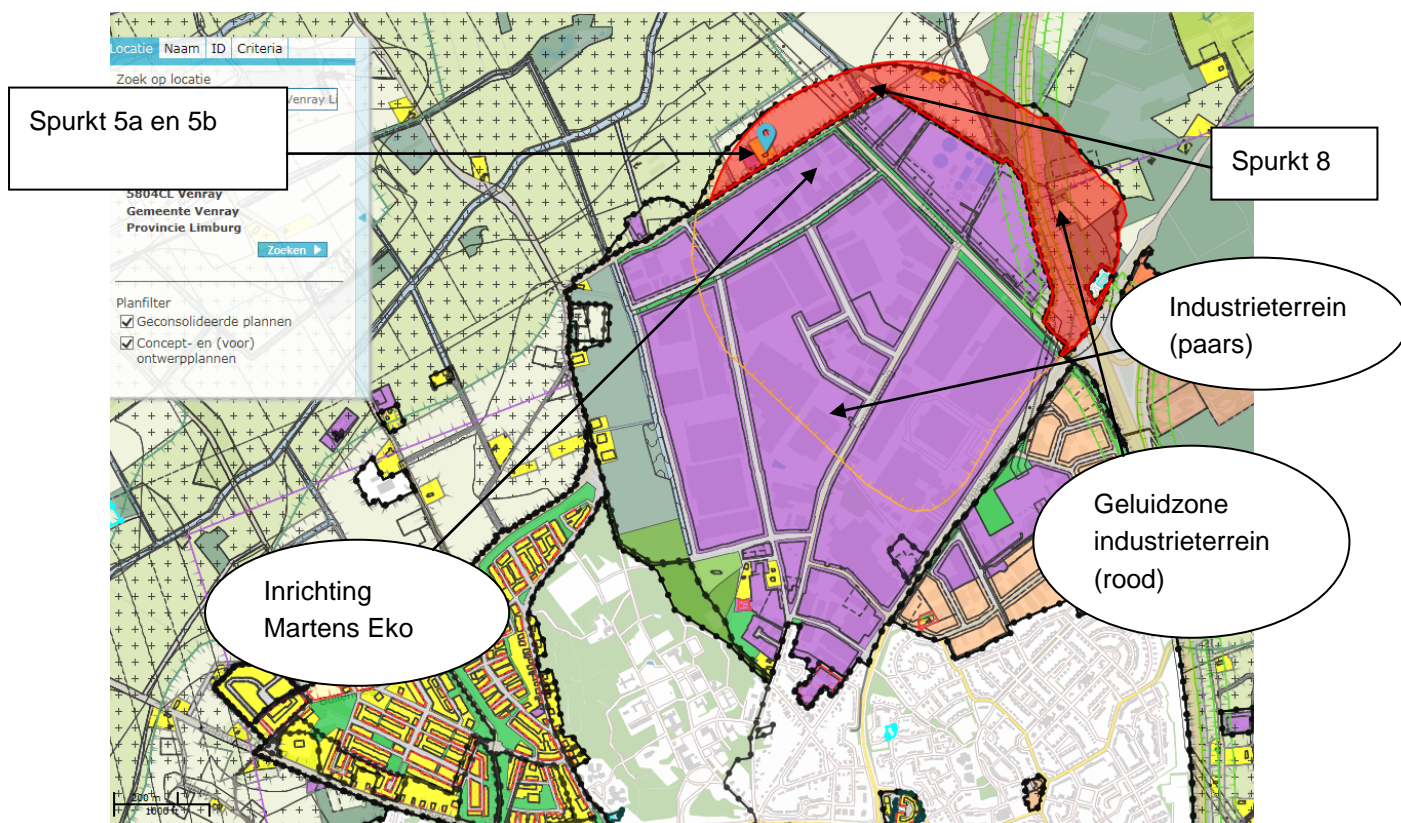
De door deze inrichting veroorzaakte geluidsbelasting in de omgeving is in kaart gebracht in een akoestisch rapport van G&O consult 'Akoestisch onderzoek Macroweg 4 en Spurkt 9 te Venray' rapportnummer 2008ao1115v5 van 16 maart 2017, op 17 maart 2017 ingediend. Het rapport is opgesteld conform de Handleiding Meten en Rekenen industrielawaai 1999 (HMRI 1999).

Het geluid wordt beoordeeld op basis van de representatieve bedrijfssituatie. Dit is de toestand waarbij de inrichting volledig gebruik maakt van de volledige capaciteit in de betreffende beoordelingsperiode. De representatieve bedrijfssituatie is in bovengenoemd akoestisch rapport nauwkeurig beschreven.

Beoordeeld worden het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau, de maximale geluidsniveaus en de indirecte hinder als gevolg van het in werking zijn van de inrichting.

4.1.2.2 Normstelling langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$)

Binnen de geluidzone van het Industrierrein Smakterheide, waartoe de inrichting van Martens overigens niet behoort, zijn o.a. de woningen met adres Spurkt 5a, Spurkt 5b en Spurkt 8 gelegen. Op onderstaande figuur zijn de woningen aangeduid.

Op grond van artikel 38.4 van het ter plekke geldende bestemmingsplan is het niet toegestaan om op de gronden gelegen binnen de gebiedsaanduiding 'Geluidzone - industrie' ter aanduiding van de industriële geluidzone van een bedrijventerrein, woningen, dan wel andere geluidgevoelige bebouwing op te richten, behoudens na omgevingsvergunning op basis van de Wet geluidhinder.

Voor de woning aan Spurkt 5a geldt een hogere geluidwaarde van 55 dB(A) van rechtswege.

Voor Spurkt 5b is een hogere geluidwaarde van 53 dB(A) bij besluit van GS van de provincie Limburg van 18 maart 1997 vastgesteld.

In het kader van de beoordeling of de inrichting niet op ontoelaatbare wijze geluidshinder teweegbrengt is de "Handreiking industrielawaai en vergunningverlening, oktober 1998" gehanteerd. De inrichting betreft een bestaand bedrijf, waarbij eerder vergunning is verleend voor de locatie Spurkt 9 en voor de locatie Macroweg 4 door B en W van Venray. Beide in het verleden vergunde afzonderlijke inrichtingen worden nu tezamen één inrichting in de zin van de Wet milieubeheer waardoor de eerder vergunde geluidbelastingen nu gecumuleerd moeten worden beschouwd. Het bedrijf is gelegen op het industrieterrein Smakterheide. Dit industrieterrein is deels gezoned in het kader van de wet geluidhinder en deels niet gezoned. De inrichting van Martens is gelegen op het niet gezonde gedeelte. De gemeente Venray heeft geen beleid ten aanzien van industrielawaai vastgesteld. Wij toetsen daarom het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau vanwege de inrichting aan de normstelling uit hoofdstuk 4 van de Handreiking. De woonomgeving kan door de ligging binnen de geluidzone van het gezonde industrieterrein worden gekarakteriseerd als een woonwijk in de stad. De richtwaarde hiervoor bedraagt 50, 45 en 40 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode.

In een bestaande situatie zoals deze is een overschrijding van de richtwaarde mogelijk tot het referentieniveau van het omgevingsgeluid. Een overschrijding van het referentieniveau is mogelijk tot een maximum van 55 dB(A), dat in sommige gevallen toelaatbaar kan worden geacht op grond van een bestuurlijke afweging, waarbij de geluidsbestrijdingskosten een belangrijke rol spelen.

Wanneer het bestaande (vergunde) niveau ten gevolge van de inrichting hoger is dan 55 dB(A) etmaalwaarde, is genoemde waarde van 55 dB(A) of het referentieniveau de ten hoogste toelaatbare waarde. Het referentieniveau ter plekke van de woonomgeving van de inrichting is niet vastgesteld, daar de geluidbelasting ter plekke van de woningen, zeker in de avond- en nachtperiode, door de stationaire continue bronnen van de inrichting van Martens zal worden bepaald en ter plekke dus herkenbaar is. Verderop in dit besluit wordt dit beeld ook bevestigd door onze geluidmetingen. Het is bovendien nagenoeg onmogelijk om het referentieniveau ter plekke te meten omdat daartoe de hele inrichting van Martens buiten gebruik moet worden genomen gedurende langere tijd. Dit is, gezien de bedrijfsactiviteiten van Martens (Bio-WKK's ter opwekking van stroom), uitgesloten. Het referentieniveau zal ter plekke van de woningen aan de Spurkt dus lager liggen dan de geluidbelasting als gevolg van Martens.

4.1.2.3 Normstelling maximale geluidniveaus (L_{Amax})

Maximale geluidniveaus bij (bedrijfs)woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen worden getoetst overeenkomstig de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening. Volgens deze Handreiking moet gestreefd worden naar het voorkomen van maximale geluidsniveaus die meer dan 10 dB(A) boven het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau uitkomen. De grenswaarden voor de maximale geluidsniveaus bedragen 70, 65 en 60 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. In bepaalde situaties en onder bepaalde voorwaarden is het mogelijk de grenswaarden in de dag- en nachtperiode met 5 dB(A) te verhogen of bepaalde activiteiten uit te zonderen van de toetsing. Er dient in dat geval sprake te zijn van een voor de bedrijfsvoering onvermijdbare situatie waarin technische noch organisatorische maatregelen soelaas bieden om het geluidsniveau te beperken.

4.1.2.4 Beoordeling Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$)

In het akoestisch onderzoek zijn, mede door het nemen van diverse akoestische maatregelen, waaronder het buiten bedrijf stellen van maatgevende bronnen in de avond- en nachtperiode, de volgende bijdrage van de inrichting bepaald op de onderstaande tabel aangegeven beoordelingspunten.

beoordelingspunt	langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$)		
	dag	avond	nacht
Spurkt 5a	50	44	42
Spurkt 5b	46	41	40
Spurkt 8	41	39	36
Metaalweg 1	43	38	35

Tabel 1 Beoordelingspunten

Aangezien het twee bestaande inrichtingen betreft is tevens naar de vergunde situatie gekeken door de eerder vergunde geluidruimte (gebaseerd op vergunde activiteiten) van beide (voormalige) inrichtingen te cumuleren. Hieronder staan die vergunde waarden uit de bestaande situatie.

woning aan Spurkt 5a:

- 49 dB(A) in de dagperiode (tussen 07.00 en 19.00 uur);
- 47 dB(A) in de avondperiode (tussen 19.00 en 23.00 uur);
- 42 dB(A) in de nachtperiode (tussen 23.00 en 07.00 uur).

en voor de woning aan Spurkt 5b:

- 46 dB(A) in de dagperiode (tussen 07.00 en 19.00 uur);
- 46 dB(A) in de avondperiode (tussen 19.00 en 23.00 uur);
- 42 dB(A) in de nachtperiode (tussen 23.00 en 07.00 uur).

Weliswaar wordt voor de woning Spurkt 5a in de nachtperiode de richtwaarde van 40 dB(A) voor een woonomgeving, die getypeerd kan worden als woonwijk in de stad, overschreden, doch voor beide woningen wordt voldaan aan de vergunde (gecumuleerde) situatie.

Een overschrijding van de richtwaarde kan toelaatbaar zijn op grond van een bestuurlijke afweging, waarbij het bestaande referentieniveau van het omgevingsgeluid een belangrijke rol speelt. Zoals reeds gesteld verwachten wij niet dat het referentieniveau van dien aard is dat op grond hiervan de waarden boven de 50 dB(A) etmaal waarde en boven de reeds vergunde situatie te vergunnen zijn.

Voor woningen op een niet-gezoneerd industrieterrein geeft de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening een richtwaarde van 55 dB(A). Op grond van onder andere de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 18 maart 2015, kenmerk 201402436/1/R2, kan een geluidbelasting van meer dan 50 dB(A) etmaalwaarde op bestaande woningen vanwege de ligging in de nabijheid van een bestaand bedrijventerrein aanvaardbaar worden geacht. Voor de woningen Spurkt 5a/5b, die op de grens van het Industrieterrein Smakterheide zijn gelegen en nota bene binnen de geluidzone van dit deels gezoneerde industrieterrein zijn gelegen, kan een belasting van meer dan 50 dB(A) etmaalniveau dan ook aanvaardbaar geacht worden in lijn met de genoemde uitspraak.

Best beschikbare technieken

Ondanks dat er uit een op de inrichting van toepassing zijnde Europese BBT-conclusie geen voor geluid specifieke beste beschikbare technieken zijn voorgeschreven, heeft Martens in het akoestisch rapport een groot aantal (kostbare) maatregelen opgenomen die zijn doorgevoerd. Geconstateerd is dat de geluidbelasting bij de woningen Spurkt 5a/5b vooral bepaald wordt door de hamermolen, ontschorser en de rookgasafvoer van de Wkk. Martens heeft laten onderzoeken hoe de vermogens van deze geluidbronnen verder kunnen worden gereduceerd. De hamermolen kan worden omkast en de motor van de rookgasafvoer van de Wkk kan eveneens worden omkast zodat de rookgasafvoer van beide Wkk's omkast zijn. Deze maatregelen waren geschat op samen € 87.500,00.

Martens heeft inmiddels concreet in 2016 de volgende maatregelen doorgevoerd:

- Inpandig plaatsen ontschorser en los van de vloer: kosten € 45.000,-;
- Bedrijfshal Spurkt (hamermolen en ontschorser) voorzien van gevel- en dakisolatie: kosten € 90.000,-;
- Reguliere werkzaamheden ontschorser en boomshredder alleen in dagperiode;
- Uitlaat hamermolen aan Macroweg voorzien van isolatie: kosten € 20.000,-;
- Transportleiding droger geïsoleerd: kosten € 2.000,-;
- Motor rookgasafvoer WKK Spurkt voorzien van omkasting: kosten € 5.000,-;
- Koeling WKK's verzonken geplaatst.

Het doorvoeren ervan geeft dus (gemeten) de volgende resultaten:

beoordelingspunt	langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$)		
	dag	avond	nacht
Spurkt 5a	50	44	42

De geluidsbelasting van de inrichting voldoet hierdoor bij alle woningen aan het reeds vergunde niveau, gebaseerd op de vergunde activiteiten, en bedraagt ten hoogste 52 dB(A) etmaalwaarde.

Bestaande situaties

Indien een inrichting bestaande rechten heeft – bestaande rechten zijn gebaseerd op vergunde activiteiten en niet op de vergunde geluidsruimte, zie ABRvS 28 november 2000, nr. E03.98.1088 – kunnen grenswaarden aan de vergunning worden verbonden die het referentieniveau – tot ten hoogste 55 dB(A) - overstijgen. Om de omvang van de bestaande rechten te bepalen, is de eerder vergunde situatie bepalend en niet de feitelijk bestaande situatie die niet in overeenstemming is met de vergunning, zie ABRvS, 1 februari 2004, nr. 200300572/1. De eerder vergunde situatie van de locaties aan de Spurkt en de Macroweg en de daaruit volgende akoestische normering is gebaseerd op destijds aangevraagde activiteiten, die nu wederom aangevraagd worden. De aangevraagde geluidbelasting voldoet, zoals overwogen, aan de vergunde situatie.

Gezien het voorgaande achten wij de aangevraagde akoestische situatie vergunbaar, waarbij in ogenschouw moet worden genomen dat de woningen binnen een geluidzone van een gezoneerd industrieterrein zijn gelegen. Hier gelden van rechtswege reeds hogere geluidwaarden (55 en 53 dB(A)) en de woningen zijn bovendien gelegen op de grens van een industrieterrein, hetgeen allemaal samen de te vergunnen etmaalwaarde van ten hoogste 52 dB(A) gerechtvaardigd acht.

4.1.2.5 Beoordeling maximale geluidniveaus (L_{Amax})

In het akoestisch onderzoek zijn de volgende maximale geluidniveaus (na maatregelen als hierboven bedoeld) berekend.

beoordelingspunt	langtijdgemiddeld beoordelingsniveau (L_{Amax})		
	dag	avond	nacht
Spurkt 5a	56	52	52
Spurkt 5b	52	48	48
Spurkt 8	47	43	43
Metaalweg 1	50	41	41

Tabel 2

Het maximaal geluidniveau (L_{Amax}) wordt met name bepaald door de heftruck, de Radler en het laden en lossen van containers. Ter plaatse van de woningen bedraagt het L_{Amax} ten hoogste 56 dB(A). De streefwaarde uit de circulaire industrielawaai ($L_{Aeq} + 10$ dB) wordt op de rekenpunten niet overschreden. Aan de voor deze omgeving geldende richtwaarde wordt voldaan.

4.1.2.6 Indirecte hinder vanwege het verkeer van en naar de inrichting

Het geluid van het verkeer van en naar de inrichting over de openbare weg is beoordeeld volgens de circulaire 'Geluidhinder veroorzaakt door wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de wet milieubeheer', d.d. 29 februari 1996.

Op grond van deze circulaire dient de indirecte hinder te worden berekend conform de Standaardrekenmethode wegverkeerslawaaï I of II. Indien deze niet mag worden toegepast, bijvoorbeeld ten gevolge van een te lage rijsnelheid, kan hiervoor in de plaats de Handleiding meten en rekenen industrielawaai worden gehanteerd. De voorkeursgrenswaarde voor de geluidsbelasting is 48 dB en de grenswaarde 63 dB. De voorkeursgrenswaarde mag alleen worden overschreden als in de geluidsgevoelige ruimten van woningen een geluidsbelasting van 33 dB gewaarborgd is.

Hierbij dient eerst nagegaan te worden of het verkeer van en naar de inrichting als akoestisch herkenbaar aangemerkt dient te worden. Hierbij volgt de provincie Limburg de reconstructie systematiek overeenkomstig artikel 99 uit de Wet geluidhinder. Dit komt er kort gezegd op neer dat indien het verschil tussen de geluidbelasting op de gevel van een woning mét en zonder verkeer van en naar de inrichting 2 dB of meer is, er sprake is van akoestische herkenbaarheid.

Inrichting op een (gezoneerd) industrieterrein

Nadrukkelijk wordt in genoemde circulaire gesteld dat de beoordelingswijze voor indirecte hinder op alle Wm-inrichtingen van toepassing is, dus ook op een vergunningplichtige inrichting op een (gezoneerd) industrieterrein. Dit betekent dat ook inrichtingen gelegen op een gezoneerd industrieterrein op indirecte hinder getoetst dienen te worden overeenkomstig de systematiek uit hoofdstuk VI van de Wet geluidhinder.

Toetsing:

Uit het akoestisch rapport blijkt dat het equivalente geluidsniveau veroorzaakt door het verkeer van en naar de inrichting bij de woningen langs dit traject niet meer bedraagt dan 30 dB(A) aan de woning Metaalweg 1. Al het verkeer van en naar de inrichting gebruikt de toegang van de inrichting aan de Macroweg. Aan de voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A) wordt ruimschoots voldaan.

4.1.2.7 Klachten, handavingsverzoeken en geluidmetingen

Uit de aangevraagde situatie, door aanvrager onderbouwd in haar akoestisch onderzoek, blijkt dat deze vergunbaar is en voldoet aan de gecumuleerde vergunde rechten van de voorheen separaat vergunde inrichtingen van Martens EKO BV en Martens Groene energie BV aan respectievelijk de Macroweg en de Spurkt.

De naleefbaarheid daarentegen van de te vergunnen situatie dient echter in het kader van de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van hetgeen is aangevraagd en de toetsing aan artikel 2.14, eerste lid, aanhef en onder a, onder 2°, van de Wabo bij de beslissing op de aanvraag te worden betrokken.¹ Het ten grondslag leggen van de naleefbaarheid van hetgeen met de aanvraag van aanvrager is beoogd, namelijk een aangevraagde geluiduitstraling, is in overeenstemming met artikel 2.14, eerste lid, aanhef en onder a, onder 2°, van de Wabo. Indien blijkt dat de aangevraagde situatie in de praktijk niet behaald kan worden (waardoor ontoelaatbare gevolgen voor het milieu zullen ontstaan), is het weigeren een omgevingsvergunning te verlenen een beslissing in overeenstemming met 2.14, eerste lid, aanhef en

¹ Zie o.a. JAF 2016/669, OGR-Updates.nl 2017-0015, JM 2017/15 met annotatie van T. van der Meulen

onder a, onder 2°, van de Wabo. Verder is het bestendige jurisprudentie² dat indien uit onderzoek is gebleken dat niet aan aangevraagde in potentie te vergunnen milieuruimte kan worden voldaan, dan wel onvoldoende vast staat dat aan de te vergunnen milieuruimte kan worden voldaan, het toch positief beslissen op een vergunningsaanvraag in strijd wordt geacht met het zorgvuldigheidsbeginsel uit artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

4.1.2.8 Metingen

Naar aanleiding van handhavingsverzoeken van de bewoners van Spurkt 5a (achterzijde inrichting Martens aan de Spurktzijde) hebben er diverse akoestische metingen plaats gevonden (van 2015 tot eerste kwartaal 2018), welke door ons zijn uitgevoerd. Een aantal onderzoeksrapporten zijn als bijlagen bij dit ontwerpbesluit gevoegd. Hieronder volgt een samenvatting van de meetresultaten.

Metingen 26 oktober, 2 november 2015 en 6 januari 2016

Tijdens de dag-, avond- en nachtperiode werd ter plaatse van het reken/meetpunt Spurkt 5a het immissieniveau volledig bepaald door de bedrijfsactiviteiten van de schuin hier tegenover gelegen inrichting van Martens EKO BV c.q. Groene Energie BV (Spurkt 9).

Het geluid ter plaatse van het meetpunt betreft een continu geluid dat slechts kortstondig door stoorgeluidinvloed van autopassages wordt afgewisseld. Verder is geen ander geluid dan die van de inrichting hoorbaar. Tijdens de passages van wegverkeer werd de meting onderbroken. Dit was echter beperkt a.g.v. de afsluiting van de Metaalweg door wegwerkreconstructies.

Ten behoeve van overslag van de boomstammen en het laden van de transportband naar de ontschorser en houtbreker/chipper waren twee kranen op het buitenterrein continu actief. Incidenteel kwam een loader het buitenterrein reinigen en werd een vrachtwagen met boomstammen gelost. Deze activiteiten leidden niet tot een meetbare verhoging van het heersende immissieniveau tijdens de metingen.

Gedurende de middagpauze bij de metingen in 2015 en voorafgaand aan de metingen op 6 januari 2016 lagen de voornoemde activiteiten, inclusief de aandrijvingen, stop. De overige installaties zoals WKK en afzuiginstallaties/schoorsteen zijn dan dominant. Bij de metingen op 6 januari 2016 was op dat moment een beperkte bijdrage van het wegverkeer op de A73 hoorbaar.

Ondanks de mededeling van de adviseur dat tijdens de metingen in de dagperiode geen sprake was van een representatieve bedrijfssituatie worden de meetresultaten van deze beoordelingsperiode toch getoetst. De redenen hiervoor zijn:

- Door de bewoners wordt aangegeven dat er gedurende de tijdelijke situatie t.a.v. het in werking zijn van een externe/mobiele hydrauliekunit met diesel aandrijving het geluidniveau bij de woning onveranderd hoog is;
- De genoemde bron tijdens de uitvoering van de metingen bij de woning niet specifiek hoorbaar was.
- De beoordeling inzicht geeft in de geluidbelasting naar de omgeving op het moment dat in de toekomst wederom (tijdelijk) gebruik wordt gemaakt van een dergelijke installatie.

Tonaliteit

Tijdens de metingen waarbij gebruik werd gemaakt van de externe dieselaandrijving werd een tonaal geluid vastgesteld in de 100 Hz tertsband. Gelet op het feit dat er sprake was van een tijdelijke opstelling wordt de toeslag K1 voor tonaliteit 5 dB niet verrekend. In toekomstige situaties waarbij

² O.a. ABRS 14 augustus 2013, 201203302/1/A4, Rechtsoverweging 17.4 en ABRS 17 mei 2017, 201607199/1/A1
Rechtsoverweging 8.3.

wederom gebruik wordt gemaakt van deze installatie dient hier wel rekening mee gehouden te worden.

Tijdens de metingen werd duidelijk dat de immissieniveaus vanwege de bedrijfsactiviteiten aanmerkelijk hoger liggen dan die zoals opgenomen in de vigerende vergunningen en zijn aangevraagd. Volgens de adviseur van Martens EKO zou tijdens de metingen in 2015 de geluidbelasting naar de omgeving aanzienlijk hoger liggen als gevolg van het tijdelijk in bedrijf zijn van een opgestelde dieselunit t.b.v. de aandrijvingen van de ontschorser en chipper. Echter gelet op de waarnemingen tijdens onderhavige metingen (het niet hoorbaar zijn van deze dieselunit op het meetpunt en de beoordeling van de bewoners) is dit twijfelachtig. Dit werd tijdens de metingen op 6 januari 2016 bevestigd; het gemeten immissieniveau tijdens deze metingen bleek vrijwel gelijk aan de situaties waarbij er gebruik werd gemaakt van de externe dieselaandrijving. Gelet hierop wordt dan ook uitgegaan dat alle meetsessies zijn uitgevoerd onder representatieve bedrijfssituatie.

Toetsing aangevraagde geluidbelasting

T.a.v. voorschrift 6.1.1. het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) dagperiode:

De aangevraagde geluidbelasting van 50 dB(A) werd met 3 dB(A) overschreden.

Opmerking: Bij bovenstaande toetsing werd de toeslag K1 van 5 dB voor tonaliteit a.g.v. het tijdelijk gebruik van de dieselaandrijving niet verrekend.

T.a.v. het maximale geluidniveau (L_{Amax}) tijdens de dagperiode:

De aangevraagde piekbelasting van 56 dB(A) werd op 26 oktober 2015 met 14 dB(A) overschreden

Metingen 10 en 11 mei 2016

Ter plaatse van de woning Spurkt 5a wordt het immissieniveau in de dagperiode vrijwel geheel bepaald door de bedrijfsactiviteiten van de installaties in en om de loods van locatie Spurkt 9.

Geluidinvloed van de installaties van locatie Macroweg 4 is vrijwel niet waarneembaar en beperkt zich tot de hogere continue bronnen.

Ten aanzien van de activiteiten op het buitenterrein kan het volgende worden aangegeven:

Tijdens de eerste meetsessie op 10 mei was de kraan t.b.v. het laden van de transportband actief en werden door een tweede kraan boomstammen met een grote diameter gespleten. Bij de tweede meetsessie op 11 mei werd naast het laden van de transportband een vrachtwagen hout gelost.

Afhankelijk van de werkwijze van de individuele chauffeurs (kraan én vrachtwagenchauffeur) levert aanvoer van hout nauwelijks een hoorbare bijdrage aan het continue immissiegeluid op het meetpunt. Er kunnen wel piekgeluiden (L_{Amax}) worden veroorzaakt.

De algemene bedrijfssituatie tijdens de metingen werd na beëindiging van de metingen bij de inrichting opgevraagd. Op 10 en 11 mei was sprake van een representatieve bedrijfssituatie, aldus de akoestisch adviseur van Martens EKO.

Het geluid ter plaatse van het meetpunt betreft een vrij continu geluid dat slechts kortstondig door stoorgeluidinvloed van o.a. autopassages, vliegtuigen etc. wordt afgewisseld. Tijdens stoorgeluid werd de meting onderbroken.

Het aangevraagde geluidniveau voor de dagperiode van 50 dB(A) werd niet overschreden. De meting resulteerde in 49 dB(A).

Het aangevraagde maximale geluidniveau werd echter met 9 dB(A) overschreden.

Metingen 4 en 5 oktober 2016

Het immissiegeluid van Martens EKO BV ter plaatse van het meetpunt gedurende de nachtperiode betreft een continu geluid afkomstig van WKK en installaties gesitueerd in de directe omgeving van de WKK's. Slechts kortstondig (< 10 seconden) wordt dit door stoorgeluidinvloed van o.a. autopassages

op Spurkt beïnvloed. Tijdens stoorgeluid werd de meting onderbroken. Tijdens de metingen was geen invloed van wegverkeer op de A73 en andere activiteiten in de omgeving hoor- c.q. waarneembaar.

Metingen nachtperiode

Tijdens de metingen op beide dagen was de bedrijfssituatie identiek. Het verschil in immissieniveau werd veroorzaakt door het verschil in windrichting. De metingen tijdens de tweede meetsessie werden uitgevoerd op de rand van het meteoraam.

Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau nachtperiode (L_{Ar,LT})

Tabel 3: Overzicht meet- en rekenresultaten langtijdgemiddeld beoordelingsniveau L_{Ar,LT}

Datum / Tijd (h)	L _i dB(A)	L _i gemiddeld dB(A)	C _m ⁽¹⁾ dB	C _b ⁽²⁾ dB	C _a dB	K ₁ ⁽³⁾ dB	L _{Ar,LT} ⁽⁴⁾ dB(A)	Norm (5) dB(A)	Δ norm dB(A)
04-10-2016 / 23:40 – 23:50	51.6	51.1	0.5	0	0	0	49	42	+ 7
05-10-2016 / 23:50 – 00:00	50.6								

Op basis van de uitgevoerde metingen moet worden geconcludeerd dat het omgevingsgeluid ter plaatse van de woning / rekenpunt Spurkt 5a wordt tijdens de nachtperiode wordt bepaald door de tegenover de woning gelegen inrichting Martens EKO BV. Hierbij zijn de WKK en andere hoog gesitueerde installaties in de directe omgeving van de WKK installaties dominant c.q. bepalend.

Toetsing aangevraagde geluidbelasting ten aanzien van het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau (L_{Ar,LT}) nachtperiode:

De aangevraagde geluidruimte van van 42 dB(A) werd met 7 dB overschreden. Een dergelijk niveau komt overeen met een etmaalwaarde van maar liefst 59 dB(A) en is nooit vergunbaar of de inrichting nu wel of niet op een gezonde industrieterrein is gelegen.

Metingen 10 mei 22 en 23 mei 2017

Het immissiegeluid van Martens EKO BV ter plaatse van het meetpunt gedurende de nachtperiode betreft een continu geluid dat zintuiglijk veroorzaakt wordt door bronnen die rondom de WKK's gesitueerd zijn. Slechts kortstondig werd het geluid afkomstig van Martens door stoorgeluid van een autopassage op de Spurkt beïnvloed. Tijdens de meting was geen invloed van wegverkeer op de A73 en andere activiteiten in de omgeving hoor- c.q. waarneembaar.

Op basis van de uitgevoerde metingen moet worden geconcludeerd dat het akoestisch klimaat ter plaatse van de woning Spurkt 5a tijdens de nachtperiode wordt bepaald door de tegenover gelegen inrichting van Martens EKO BV. Installaties rondom de WKK's gepositioneerd zijn dominant.

Toetsing aangevraagde geluidbelasting ten aanzien van het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau (L_{Ar,LT}) nachtperiode:

De aangevraagde geluidruimte van van 42 dB(A) werd met 6 dB overschreden. Een dergelijk niveau komt overeen met een etmaalwaarde van maar liefst 58 dB(A) en is nooit vergunbaar of de inrichting nu wel of niet op een gezonde industrieterrein is gelegen.

Metingen 5 tot en met 8 februari 2018

Ten aanzien van de bedrijfssituatie kon op basis van zintuiglijke waarnemingen worden geconcludeerd dat de uit vorige onderzoeken bekende continue bronnen zoals de WKK's (zichtbaar rookgas uit de schoorstenen) actief waren.

Tevens zijn afwijkingen waargenomen in vergelijking met voorgaande metingen. Zo is het geluidniveau ter hoogte van de woning aanzienlijk verhoogd en is er zelfs tonaal geluid waargenomen ter hoogte van de woning.

Het immissiegeluid van Martens EKO ter plaatste van het meetpunt gedurende de nachtperiode betreft een continu geluid dat op basis van zintuigelijke waarnemingen veroorzaakt wordt door bronnen die rond de WKK's gesitueerd zijn. Slechts eenmaal werd het geluid afkomstig van de bedrijfsactiviteiten bij Martens door stoorgeluid van een autopassage op de Spurkt beïnvloed. Tijdens deze passage werd de meting onderbroken. Tijdens de meting was geen invloed van wegverkeer op de A73 en andere activiteiten in de omgeving hoor- of waarneembaar.

De meting bestond uit twee delen (00.37 uur – 00.44 uur en 00.44 uur – 00.51 uur). De aangevraagde geluidbelasting in de nachtperiode van 42 dB(A) werd respectievelijk met 13 en 16 dB(A) overschreden. Dit resulteert in etmaalniveaus van maar liefst 65 en 68 dB(A). Het betreft hier onvergunbare geluidniveaus welke zelfs aanzienlijk hoger liggen dan de aangevraagde maximale geluidniveaus. De continuumetingen in de nacht van 6 februari laten zien dat het geluidniveau gedurende de gehele nachtperiode niet onder de 52 dB(A) is gekomen. Er is dus sprake van een stelselmatige veel hogere geluidbelasting dan is aangevraagd.

Metingen 22-25 februari 2018 (nacht)

Tabel 5: Overzicht meet- en rekenresultaten langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$

Datum	L_i dB(A)	$C_m^{(1)}$ dB	$C_b^{(2)}$ dB	C_g dB	$K_1^{(3)}$ dB	$L_{Ar,LT}^{(4)}$ dB(A)	Norm ⁽⁵⁾ dB(A)	Δ norm dB
22-02	52.0	0.5	0	0	0	50	42	+ 8

Tabel 6: Overzicht SPLnet meet- en rekenresultaten langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$

Datum / periode	L_i dB(A)	C_m dB	C_b dB	C_g dB	$L_{Ar,LT}$ dB(A)	Norm dB(A)	Δ norm dB
22/23-02-18	52.2	0.5	0	0	49.7	42	+ 7.7
23/24-02-18	52.9				50.4		+ 8.4
24/25-02-18	53.6				51.1		+ 9.1

ca. 1 dB(A) hoger immissieniveau a.g.v. windsnelheid (zie bijlage 2)

In bijlage 2 zijn de SPLnet meetgegevens van bovenstaande nachten grafisch weergegeven.

Op basis van de meetresultaten van het geluidmonitoringssysteem blijkt dat de vigerende geluidnormen met 7.7 tot 8.4 dB worden overschreden.

Metingen 25-28 februari 2018 (nacht)

Tabel 5: Overzicht meet- en rekenresultaten langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ maart 2018

(nachtperiode)

Datum	L_i dB(A)	$C_m^{(1)}$ dB	$C_b^{(2)}$ dB	C_g dB	$K_1^{(3)}$ dB	$L_{Ar,LT}^{(4)}$ dB(A)	Norm ⁽⁶⁾ dB(A)	Δ norm dB(A)
26-02-2018	52.5	0.5	0	0	0	50	42	+8

Overige geluidmetingen dag- en nachtperiode Martens EKO

Dag Meetresultaten $L_{Ar,LT}$:

Tabel 3: Overzicht meet- en rekenresultaten langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ maart 2018 (dagperiode)

Datum	L_i dB(A)	L_i gemiddeld dB(A)	$C_m^{(1)}$ dB	$C_b^{(2)}$ dB	C_g dB	$K_1^{(3)}$ dB	$L_{Ar,LT}^{(4)}$ dB(A)	Norm (6) dB(A)	Δ norm dB(A)
22-3-2018	55.8	56.9	3.5	1.8	0	0	51	50	+1
26-3-2018	56.7								
15-3-2018	57,9								

Nacht Meetresultaten $L_{Ar,LT}$:

Tabel 6: Overzicht meet- en rekenresultaten langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ februari/maart 2018 (nachtperiode)

Datum / periode	L_i dB(A)	L_i gem. dB(A)	$C_m^{(1)}$ dB	$C_b^{(2)}$ dB	C_g dB	$K_1^{(3)}$ dB	$L_{Ar,LT}^{(4)}$ dB(A)	Norm (5) dB(A)	Δ norm dB
22-02-18	52.0	52,8	0.5	0	0	0	50	42	+ 8
26-02-18	52.5								
05-03-18	53.6								

Conclusie

Gezien het aantal metingen, alsmede het tijdsverloop tussen de metingen, moet worden vastgesteld dat er in ieder geval sprake is van stelselmatige overschrijdingen van het aangevraagde en in verleden ook vergunde (gecumuleerd van beide voormalige inrichtingen welke nu Martens EKO vormen) langtijdgemiddelde geluidniveau in de nachtperiode. De steeds gemeten niveaus zijn verder, los van het feit dat ze niet zijn aangevraagd, allerm minst vergunbaar.

Nu zou gesteld kunnen worden dat de vergunning, afgezien van de geluidoverschrijdingen in de dagperiode, alleen voor wat betreft de nachtperiode zou kunnen worden geweigerd en voor het overige de aangevraagde activiteiten vergund kunnen worden. Het weigeren van de vergunning voor de nachtperiode zou impliceren dat de Bio-WKK's (twee stuks) welke continu zijn aangevraagd gedurende 24 uren per dag, iedere nacht buiten gebruik zouden moeten worden genomen. Hiermee zou de grondslag van de aanvraag worden verlaten en feitelijk sprake zijn van een onuitvoerbare vergunning, daar het onmogelijk is om iedere nacht de WKK's buiten gebruik te stellen en de dag erop weer in gebruik te nemen. Het is niet toegestaan om de grondslag van de aanvraag te verlaten. Het bevoegd gezag moet beslissen op de aanvraag en mag door het opnemen van beperkingen niet komen tot een impliciete weigering. Wanneer de beperkingen/voorschriften de realisatie van een project onmogelijk maken, mag je de vergunning dus niet verlenen maar moet je de vergunning weigeren, zo volgt uit bestendige jurisprudentie³. Een gedeeltelijke weigering ligt dan ook niet in de rede.

³ ABRS 2 juni 2004, 200306586/1

5 Zienswijzen (primaire ontwerpbesluit)

Het primaire ontwerpbesluit en de bijbehorende stukken hebben ter inzage gelegen van 19 april 2017 t/m 30 mei 2017:

- in het Gouvernement, Limburglaan 10, Maastricht, na telefonische afspraak via + 31 43 389 78 12;
- in het gemeentehuis van Venray, op de gebruikelijke plaats en tijden.

Het primaire ontwerp-vergunningsbesluit is gedurende de inzagetermijn ook gepubliceerd op www.limburg.nl/vergunningen.

Iedereen kon over het ontwerpbesluit van 19 april 2017 t/m 30 mei 2017 schriftelijk of mondeling zienswijzen inbrengen.

Van deze mogelijkheid is o.a. gebruik gemaakt door mw. mr. F.H. Damen van Kneppelhout Korthals Advocaten te Rotterdam namens Martens EKO BV (vergunningaanvraagster) en Martens Groene Energie BV (reclamanten). De zienswijze is op 30 mei 2017 per fax binnen gekomen en op 30 mei 2017 per post verzonden en daarmee dus tijdig ingediend. Aangezien dit ontwerpbesluit een vergunningsweigering inhoudt, worden de zienswijzen en onze reactie daarop, voor zover ze akoestisch van aard zijn en geen betrekking hebben op vergunningsvoorschriften (betreft immers een weigeringsbesluit zonder voorschriften), als zinvol beschouwd in dit besluit en wellicht ten overvloede hieronder weergegeven.

Samengevat komen de zienswijzen op het hierna volgende neer, waarbij wij onze overwegingen naar aanleiding van iedere zienswijze daar onder hebben weergegeven.

1. Akoestiek - richtwaarde

Voor de woningen Spurkt 5a en Spurkt 5b gelden hogere geluidwaarden van 55 en 53 dB(A) omdat deze woningen zijn gelegen binnen de zone van het gezoneerde deel van het Industrierrein Smakterheide. Bij deze hogere waarden is de bijdrage van het niet gezoneerde deel van het industrierrein (waarop Martens is gelegen) niet meegenomen. De gecumuleerde geluidbelasting bij deze woningen zal dan ook als gevolg van de geluidbelasting van Martens en de andere inrichtingen op het niet gezoneerde gedeelte van het industrierrein hoger liggen dan de vastgestelde hogere geluidwaarden, te meer nu hier ook nog het lokale wegverkeer en de geluiduitstraling van de Autosnelweg A73 een bijkomend akoestisch effect heeft op deze woningen. Aangezien de woningen aan de Spurkt 5a en Spurkt 5b niet zijn gelegen op een niet gezoneerd industrierrein, maar wel binnen de geluidzone van het gezoneerde industrierrein, wijzen reclamanten naar de op grond van de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening (paragraaf 3.1, tabel 2 en paragraaf 5.9) aangewezen waarde van 55 dB(A) (voor woningen op een niet gezoneerd industrierrein) waarnaar gestreefd moet worden en de waarde van 65 dB(A) welke voor woningen op een niet gezoneerd industrierrein vergunbaar geacht worden. Verzocht wordt, mede gezien de ligging van de woningen Spurkt 5a en 5b (en de bestaande geluidbelasting zonder de belasting van de inrichting van Martens), alsmede de reeds getroffen geluidmaatregelen en het discontinue karakter van de geluidproductie van de inrichting aan te sluiten bij de richtwaarde van 55 dB(A) in plaats van de rigide berekende geluidwaarden te hanteren, welke bij een storing gelijk kunnen worden overschreden. Het is aannemelijk dat bij het voldoen aan deze richtwaarde geen onaanvaardbare geluidhinder wordt veroorzaakt⁴. Verzocht wordt dus om in de vergunning(svorschriften) aan te sluiten

⁴ Bijvoorbeeld Rb Limburg 11 augustus 2016, ECLI:NL:RBLIM:2016:7024, ro 20.7

bij de richtwaarde van 55 dB(A) als etmaalwaarde voor de omliggende woningen. In een andere zaak is dit gedurende de procedure ook gebeurd en geaccepteerd⁵.

Ad 1

Woningen Spurkt 5a en Spurkt 5b, maar ook Spurkt 8 zijn allen gelegen binnen de geluidzone van het gezoneerde deel van het Industrierrein Smakterheide in Venray, maar liggen niet op een industrierrein. De woningen liggen binnen de bestemming 'buitengebied Venray 2010'. Aangezien de woningen niet gelegen zijn op een industrierrein, geldt volgens de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening hier niet de richtwaarde van 55 dB(A), maar die van 50 dB(A) voor een woonwijk in de stad. De woningen komen evenmin de bescherming toe die ze krijgen op grond van hun ligging in de zone vanwege het gezoneerde deel van het Industrierrein, althans voor wat betreft de geluiduitstraling van de inrichting van Martens. Martens is immers niet gelegen op een gezoneerd industrierrein. Voor bestaande inrichtingen geldt op grond van de Handreiking (hoofdstuk 4) de volgende handelwijze:

- bij herziening van vergunningen worden de richtwaarden van tabel 4 uit de Handreiking steeds opnieuw getoetst (50, 45 en 40 dB(A) voor de dag-, avond- en nachtperiode);
- overschrijding van de richtwaarden is mogelijk tot het referentieniveau van het omgevingsgeluid;
- overschrijding van het referentieniveau van het omgevingsgeluid tot een maximum "etmaalwaarde" van 55 dB(A) kan in sommige gevallen toelaatbaar worden geacht op grond van een bestuurlijk afwegingsproces waarbij de geluidbestrijdingskosten een belangrijke rol dienen te spelen.

Wanneer het bestaande (vergunde) niveau ten gevolge van de inrichting hoger is dan de "etmaalwaarde" van 55 dB(A), dient bij de opstelling van vergunningvoorschriften de laatstgenoemde waarde óf het referentieniveau van het omgevingsgeluid als maximum te worden gehanteerd. Een waarde van 55 dB(A) is dus pas te vergunnen als in ieder geval het referentieniveau van het omgevingsgeluid is vastgesteld. Dit niveau is in casu niet vastgesteld omdat, zeker in de nachtperiode, door ons vastgesteld is dat het bedrijf van Martens in overheersende mate akoestisch aanwezig is. Martens is immers (deels) 24 uren per dag in werking en daardoor in de nachtperiode ten aanzien van andere bedrijven in de omgeving die niet continu in bedrijf zijn als maatgevend te beschouwen bij de woningen aan de Spurkt 5a en 5b. Het referentieniveau zal dus niet hoger liggen dan het geluid dat Martens zelf produceert op de maatgevende woningen aan de Spurkt 5a en 5b. Het meten van het referentieniveau heeft daarmee geen doel en zou bovendien betekenen dat de inrichting van Martens volledig buiten gebruik genomen zou moeten worden ten tijde van een dergelijke meting. Dit is nagenoeg onmogelijk, zo hebben wij van Martens en haar adviseurs begrepen. Conform de Handreiking hebben wij Martens de akoestische geluidruimte vergund die volgens ons ook rechtens houdbaar is en waarbij wel rekening is gehouden met vergunde rechten in de vorm van vergunde activiteiten (van beide voorheen separate inrichtingen aan de Spurkt en Macroweg). Om deze reden hebben wij ook meer geluidruimte kunnen vergunnen dan de richtwaarde van 50 dB(A) etmaalwaarde welke bij de woningen aan de Spurkt past. Indien bij de woningen aan de Spurkt een lager beschermingsniveau zou zijn toegestaan tegen geluidhinder dan waar wij nu aan hebben getoetst conform de Handreiking dan had de inrichting van Martens op het gezoneerde deel van het industrierrein moeten liggen, dan wel hadden de woningen binnen de bestemming 'industrierrein' moeten zijn gesitueerd. De gemeente Venray heeft dit al dan niet bewust nagelaten. De door Martens zelf aangevraagde geluidbelasting, gebaseerd op vergunde activiteiten uit het verleden, is dan ook terecht in de vergunningsvoorschriften opgenomen. Hogere normen opnemen zou het onnodig opvullen van geluidruimte betekenen, aangezien de normen zijn gebaseerd op de aangevraagde representatieve bedrijfssituatie van Martens. Volgens bestendige

⁵ Rechtbank Limburg 11 augustus 2016, ECLI:NL:RBLIM:2016:7024, ro 20.5

jurisprudentie is ons dit niet toegestaan. De uitspraak van de Rechtbank Limburg die wordt aangehaald, is gebaseerd op een situatie waarin de richtwaarde conform de Handreiking (40 dB(A) voor een landelijk gebied) daadwerkelijk overeen komt met de situatie ter plekke (losliggende woningen in buitengebied van Grubbenvorst) en gaat niet over een situatie zoals deze waarbij een richtwaarde voor een woning op een industrieterrein wordt geopperd, terwijl de woning daar in werkelijkheid niet op ligt. Voor de woning aan de Metaalweg is dat overigens anders. Deze ligt wel op het industrieterrein. Een richtwaarde van 55 dB(A) is hier wel aan de orde. Desondanks zien wij geen reden hier de aangevraagde, relatief lage, geluidbelasting van 46 dB(A) etmaalniveau voor deze niet maatgevende woning onnodig te gaan opvullen tot 55 dB(A). Deze waarde zal hier immers nooit behaald worden. Tot slot willen we opmerken dat we zelf hebben geconstateerd dat, vooral gedurende de nachtperiode, het geluidniveau van Martens veroorzaakt wordt door de afblaas en ventilatoren van de BIO-WKK's. Dit zijn ons inziens constante geluidbronnen. Van een discontinue geluidproductie, zoals reclamanten zelf schetsen, is in dit opzicht geen sprake en die zou een hogere normering dan ook niet rechtvaardigen.

2. Akoestiek – maximale geluidniveaus

Reclamant stelt dat voor de maximale geluidniveaus in de kern hetzelfde geldt als voor het hierboven gestelde inzake het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau. Een enkele afwijking van het aangevraagde geluidniveau zou een overtreding betekenen terwijl een etmaalniveau van 70 dB(A) zondermeer zou zijn te vergunnen, aldus reclamanten. Waarden lager dan 70 dB(A) zouden evenmin hinder opleveren. Verzocht wordt een etmaalwaarde van 70 dB(A) te vergunnen voor het maximale geluidniveau bij woningen.

Ad 2

Geluiden die kortstondig optreden (maximale geluidsniveaus (L_{Amax})), worden in het algemeen als meer hinderlijk ervaren naarmate die verder boven het equivalente geluidsbeeld (de achtergrond) uitkomen. Vooralsnog (Circulaire Industrielawaai 1979) is aanbevolen 10 dB als maximum verschil aan te houden bij het opstellen van voorschriften, aldus de Handreiking in hoofdstuk 3.2. Maximale geluidsniveaus (L_{max}) dienen zoveel mogelijk te worden beperkt, voorzover zij niet kunnen worden voorkomen. Treden maximale geluidsniveaus (L_{Amax}) op, dan kunnen de door de inrichting veroorzaakte maximale geluidsniveaus (L_{Amax}) aan grenswaarden worden gebonden. Uitgangspunt is de bedrijfssituatie zoals die in de vergunningaanvraag wordt beschreven.

Gestreefd dient te worden naar het voorkomen van maximale geluidsniveaus (L_{Amax}) die meer dan 10 dB boven het aanwezige equivalente geluidsniveau uitkomen. In die gevallen waarin niet aan de grenswaarden kan worden voldaan, kunnen op basis van de afwijkingsbevoegdheid wegens bijzondere omstandigheden hogere maximale geluidsniveaus (L_{Amax}) worden vergund. Op basis van de beschikbare kennis omtrent hinder door maximale geluidsniveaus (L_{Amax}) wordt in de Handreiking sterk aanbevolen dat de maximale geluidsniveaus (L_{Amax}) echter niet hoger mogen zijn dan de volgende grenswaarden:

70 dB(A) voor de dagperiode (7.00 uur - 19.00 uur);

65 dB(A) voor de avondperiode (19.00 uur - 23.00 uur);

60 dB(A) voor de nachtperiode (23.00 uur - 7.00 uur).

Het vergunnen van maximale geluidsniveaus (L_{Amax}) hoger dan de grenswaarden dient in de considerans van de vergunning te worden gemotiveerd. Tenminste moet worden aangegeven welke technische en/of

organisatorische maatregelen zijn getroffen om de nadelige gevolgen voor het milieu te beperken, voorzover zij niet kunnen worden voorkomen.

Het maximaal geluidniveau (L_{Amax}) wordt in casu met name bepaald door de heftruck, de Radler en het laden en lossen van containers. Ter plaatse van de woningen bedraagt het L_{Amax} ten hoogste 56 dB(A). De streefwaarde wordt bij de woningen niet overschreden. Wij zien geen enkele reden om zonder meer waarden van 70 dB(A) etmaal niveau voor het maximale geluidniveau te gaan toestaan. Hier liggen

immers geen aangevraagde activiteiten aan ten grondslag. De vergunde maximale geluidsniveaus zijn gebaseerd op de aangevraagde activiteiten en zijn dus inherent aan de aard van de bedrijfsactiviteiten waarvoor vergunning is aangevraagd. Er wordt in het akoestisch rapport dat tot de vergunningsaanvraag behoort of elders in de aanvraag niet gesproken over maximale geluidsniveaus die optreden maar en het opnemen van waarden van 70 dB(A) als etmaalwaarde zouden rechtvaardigen. Ook het omgevingsgeluid rechtvaardigt dit niet, aangezien anders dan bij richtwaarden voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau er geen richtwaarden voor maximale geluidsniveaus gelden die inherent zijn aan de omgeving, dus bijvoorbeeld de ligging van een woning nabij of op een industrieterrein. Daarbij komt dat er geen heersend maximaal geluidniveau ter plekke van woningen is vastgesteld. Aangevraagde inherent aan de activiteiten aangevraagde maximale geluidsniveaus worden dan ook niet onnodig opgevuld tot de te vergunnen grenswaarden.

3. Akoestiek – controlepunten

Verzocht wordt de controlepunten op 100 meter van de inrichting te verwijderen. De waarden die hier zijn berekend zeggen immers niets over wat binnen de richtwaarde van 55 dB(A) nog mogelijk is bij geluidgevoelige objecten. Wederom wordt naar de eerder genoemde uitspraak van de Rechtbank Limburg verwezen voor een vergelijkbare situatie waarin van deze controlepunten is afgezien.

Ad 3

Aangezien inmiddels gebleken is dat bij de woningen aan de Spurkt 5a/b door ons zelf de geluidbelasting van Martens te meten is en het uiteindelijk deze en andere geluidgevoelige objecten zijn welke bescherming genieten, kunnen de controlepunten vervallen en blijft de geluidbelasting ter hoogte van de woningen gehandhaafd.

4. Akoestiek – geluidmetingen

Het uitvoeren van geluidmetingen in de dag- en avondperiode is door stoorgeluid in de omgeving nagenoeg onmogelijk en in de nachtperiode is sprake van een niet volledig in werking zijn van de inrichting omdat bepaalde activiteiten niet in de nachtperiode plaats vinden. Zeer recent zijn bovendien een aantal bronnen bemeten. Om dit opnieuw te gaan doen wordt niet zinvol geacht.

Ad 4

Ten aanzien van de handhaving na vergunningverlening geldt dat blijkens de jurisprudentie in principe een controlemeting kan worden verlangd. Een verplichting tot herhalingsmetingen is als regel niet toegelaten: handhaving is een taak voor het bevoegd gezag.

Het voorschrijven van een eenmalig controlevoorschrift ligt in ieder geval in de rede als de geluidvoorschriften zijn gebaseerd op een prognoserapport, dat in het kader van de aanvraag om een vergunning is overgelegd, aldus de Handreiking. Daarbij komt dat voorschriften waarin geluidsgrenswaarden zijn gesteld moeten worden aangemerkt als doelvoorschriften als bedoeld in art. 5.5 lid 1 Bor. In art. 5.5 lid 4 Bor is opgenomen dat aan een omgevingsvergunning controlevoorschriften kunnen worden verbonden. Te meer nu er nog steeds een aantal geluidbronnen geprognoseerd zijn en niet bemeten zijn, achten wij een controlevoorschrift van milieuhygiënisch belang voor de woonomgeving. Inmiddels is reeds gebleken dat in de nachtperiode de geluidbelasting goed is te bemeten en aangezien het etmaalniveau bij de woningen aan de Spurkt juist door de nachtperiode wordt bepaald is een meting in de nachtperiode zeker niet onbelangrijk. Verder merken wij op dat op te nemen controlevoorschriften niet zonder meer verplichten om bij de geluidgevoelige objecten meetopstellingen te gaan plaatsen. Door middel van het bemeten van bronniveaus en deze vervolgens middels een model door te berekenen naar de woonomgeving kan ook worden voldaan aan de meetverplichting.